

Alte Drucke

**F. IOAN. DVNS || SCOTI, || ORDINIS MINORVM, ||
THEOLOGORVM OMNIVM || EMINENTISSIMI, || Atque
Academiae subtilium Antesignani, || Quæstiones Tertij ...**

Duns Scotus, Johannes

Venetiis, 1580

DISTIN. XXXV.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150218

A ter perficere hominem in via in se, vel in suis speciebus, nō erūt necessarij alij habitus, qui nec sint illi, nec species earum, nec numerātur alij in donis, nec beatitudinibus, nec in fructibus.

Et licet numerus sit alius explicitus beatitudinum & donorū, hoc est, quia aliquę species illarum septem virtutum aliter exprimiuntur hic, quā ibi, & nō quia sint alij habitus, qui non sunt illarum virtutum species.

Si etiam tantum ponderaretur scriptura, q̄ ponit alicubi octonarium, alicubi septennarium, vt oporteret eos distinguere, vt duos habitus, quare igitur non ponuntur distincti habitus illi, de quibus facit mentionem apostolus. 1. cor. 12. vbi ponitur nouenarius ab illis, quos enumerat Petrus, ministrate in fide

et fidei, vestra virtutem &c. Frequenter igitur scriptura eadem realiter exprimens, exprimit sub alijs verbis, nunc omittens quādā, nūc alibi explicans, sic omissa.

AD ARGVMENTVM in oppositum pater, quia, & si numerus non sit idem hoc nō est habituum ab habitibus, sed specierum intermediarū vel specialissimarum, contentarū sub istis sunt alij numeri, vel si omittuntur aliquę illarum alicubi, & alicubi non numerata tamen hic, & ibi sunt eadem, vt declaratum est. Ad illud philosophi de virtute heroica, quod, adducitur pro opinione prima, dico q̄ in omni bonitate assignat quatuor gradus, qui sunt eiusdem habitus in species s. perseverantiam, continentiam, temperantiam, & heroicam. Perfectissima igitur

virtus in eadem specie manens est heroica, & sic metaphorice

loquuntur aliqui, q̄ perficit modo inhumano, quia. s. non est cōmuniter hominis ad illud gradum, licet eiusdem speciei attinere. Et quod adducitur per oppositum de bestialitate, posset similiter dici, q̄ esset excessus in eadem specie vitij. Sed melius potest dici alterius speciei, quia circa aliud obiectum. sed ex hoc non sequitur propositum, quia circa multa contingit errare, & vitiose agere, sed circa tantum vnum. s. perfecte circumstantionatum, contingit recte agere rectius, & rectissime, licet igitur bestialitas sit alius habitus communi vitio humano, qui est circa aliud obiectum, nō sequitur heroicam esse alterius speciei a virtute humana, quia circa idem obiectum ordinat, sed excellentius, nec est manifestum hanc excellentiam non posse esse per alium gradum, eiusdem speciei.

POST PRÆMISSA DILIGENTER CONSIDERANDVM EST &c.

DISTIN. XXXV.

QVAESTIO VNICA.

Utrum sapientia, scientia, intellectus, & consilium sint habitus intellectuales.

IN ea istam 35. distin. in qua magister agit de donis comparando vñ ad aliud. Queritur, vtrum sapientia, scientia, intellectus, & consilium sint habitus intellectuales.

SO-

26. r.

A SOLVTIO HVIVS, pa-
tet ex dictis. Sapientia quidem
est habitus appetitiuus scilicet
charitas, licet includat fidem,
tanquam pręuium, sicut actus
voluntatis, actum intellectus.
Scientia, & intellectus circum-
loquantur habitum fidei perfe-
ctum & imperfectum, sicut di-
ctum est prius. Consilium ac-
ceptum pro habitu est habitus
prudentię. ¶ Sed obiicitur, q̃
scientia & intellectus non sunt
vnus habitus, quia in cognitio-
ne acquisita alius est habitus
principij, qui dicitur intelle-
ctus, & alius conclusionis, qui
dicitur scientia, igitur a simili
in cognitione infusa alius est
habitus cognoscendi articuloꝝ,
& alius cognoscendi consequen-
tia, vel explicita ex articulis. Re-
spondeo, consequentia non va-
let, quia in acquisitis assentit ve-
ro complexo propter euidentiā
ex suis terminis, aliam autem
euidentiā habet proprie prin-
cipium ex terminis suis, & alia
conclusio ex suis, & alterius ra-
tionis, licet ista euidētia sit cau-
sata ab illa, & ideo potest esse
alius habitus respectu huius, &
illius, qui respicit formalem ra-
tionem veritatis hic, & ibi, sed
in creditis non assentitur pro-
pter veritatem reuelatā, cui as-
sentitur. & illa est eadem respec-
tu primorum articulorum, &
respectu aliorum explicatorum
ex illis, & ideo non est alius ha-
bitus vnus, & alterius,
quia est idem obie-

ctum sub ea-
dem ra-
tio-
ne
formali

SOLET ETIAM QVÆ-
RI &c.

DIST. XXXVI.

QVÆSTIO VNICA.

Virum virtutes morales sint cōnexę.

IRCA istam dist.

36. in qua ma-
gis agit de virtu-
tum connexione.

¶ Queritur, vtrum

virtutes morales, sint connexę.
Quod non. Aliquis potest esse
naturaliter inclinatus ad actus
vnus virtutis, & non alterius, si-
cut vnus est complexionatus ad
faciliter irascendum, & tamen
non ita inclinatur ex natura ad
actus concupiscentię igitur ta-
lis potest facilius exercitare se
circa illos actus, ad quos incli-
natur, quā circa illos, ad quos
non inclinatur, & ita habebit
virtutem circa hos, & non cir-
ca illos. ¶ Praterea qualitercum-
que aliquis sit inclinatus potest
habere materiam exercendi se
circa actus vnus virtutis, & non
alterius, puta religiosus potest
habere opportunitatem circa
passiones refręnandas, non au-
tem circa terribilia bellica ag-
gredienda, vel sustinenda. igitur
generabit in se temperantiam
sine fortitudine. ¶ Praterea, ra-
tione existente erronea, volun-
tas potest elicere actum contra
iudicium eius, & tamē recte eli-
gere, igitur ex talibus frequen-
tibus electionibus potest genera-
ri habitus moralis, & tamen in
intellectu non generatur pruden-
tia, quia intellectus non re-
cte dicitur, & ita potest esse vir-
tus moralis sine prudentia.

¶ Et